

הַגְרָבִּים שֶׁבָּאוּ לְנַחַם אֲבֵלִים

הבית הומה אֲנָשִׁים, קרועי לבבות,
הפְתָלִים דּוֹמְמִים, מְחַרְשִׁים,
מְטִים אֲזֵנִים קְשׁוּבוֹת.
הַדְּלֵת סָבָה עַל צִירֶיהָ,
נְחָלֵי אֲנָשִׁים הַמוּמִים, צָרָה הַדִּירָה מֵהַכִּיל
מֵאוֹת וְאַלְפֵי מִנְחָמִים.

וְתַחַת סִפְסָלִים וְכִסְאוֹת נִמוּכִים
מִתְגּוֹלְלִים סְפוּרִים לְרַבּוֹת,
מֵעֵמֶק הַלֵּב לְקוֹחִים וְקוֹלְחִים
בְּדַמְעוֹת רוֹתְחוֹת מְלוֹת.
סְפוּרִים רַבִּים גּוֹדְשִׁים הַחֶדֶר
וְכָל שֶׁחַ וּמִסְפָּר, דְּוָה וְנִכְאָב
סְפוּרֵי הָוָה וְעֵבֶר, בְּלִי זְמַן וּבְלִי סֵדֶר
עַל הָאֲדָמוּרִי שֶׁהִיָּה לְמִנְהִיג וְלֵאב.

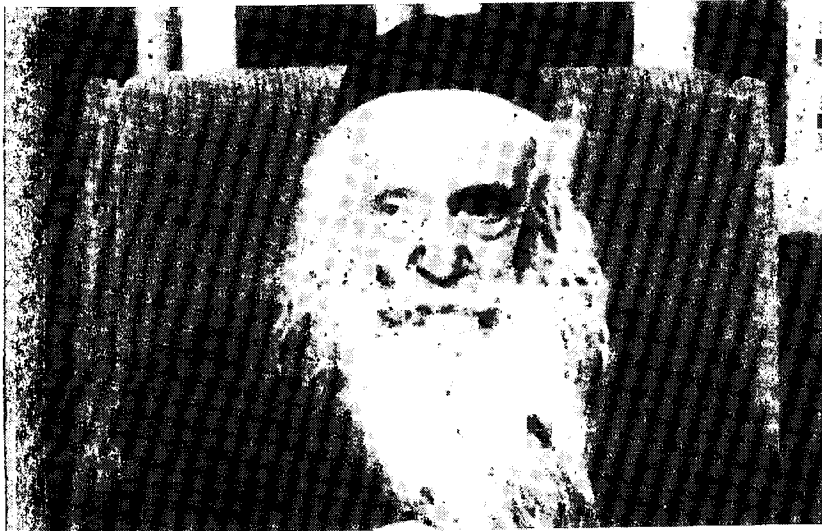
וְשֶׁם בְּחֶדֶר פְּנִימִי, אִשָּׁה בְּצַד שׁוֹלְפֵת מִשְׁקִית זֹג
גְרָבִים עֲבוֹת וְתַמְהִים סוֹבְבִים: אֵיד וְכִיצַד
לְנַחֵם אֲבֵלִים גְרָבִים קְשׁוּרוֹת?
שְׂרִידִים בּוֹדְדִים מְעוֹלָם שֶׁהִיָּה,
נְצוּלֵי אֵשׁ, פְּלִיטֵי חֶרֶב, גּוֹפֵם שְׁבוּר, נִפְשָׁם דּוּוּיָה,
וְלִבָּם כְּמַעַט מִתִּיאֵשׁ.

וְשֶׁם בֵּין אוֹדִים מְצֵלִים,
גַּם הַרְבֵּי מִצְאָנוּ מִשְׁפָּן לֹא מִצָּא.
עַל גִּבּוֹ צֵלְפוֹ פְּרָגוּלִים
וְנִפְשׁוֹ דְּוָה וְרִצּוּצָה,
רַבְּנִית וְאַחַד עֶשֶׂר בָּנִים אֲבָד
וְנוֹתֵר בְּנֵפוֹ

אֵד מְעוֹדָד וְדוֹאֵג הוּא לְקַמּוּנִים
כְּרַחֵם אֵב עַל טָפוֹ.
וְלִמְרוֹת לְבוֹ שֶׁנִּקְרַע לְגִזְרִים
וְהַפֶּאֶב לְרַגַע אֵינְנו מִרְפָּח,
הוּא פּוֹרֵשׁ חֲסוֹת
עַל יְלָדִים מִיִּשְׁרָיִם,
לְשִׁבְרָם שֶׁם רְטִיָּה וּמִרְפֵּא.

וּבִיּוֹם מִיָּמִים, בְּשַׁעַת בֵּין עֲרַבִּים
מִבְּחִין הוּא בְּנַעֲרָה יְתוּמָה
צוֹעֵדֶת בְּרַחוּב וְאֵין לָהּ גְרָבִים,
הוּא קוֹרֵא. וְהִיא עוֹמֶדֶת בְּמִקּוּמָה.
"אֵיד יְתִכּוּ", הוּא בְּשִׁקֵּט שׁוֹאֵל
"לֵאלֹא גְרָבִים - בַּת יִשְׂרָאֵל!"
מִשְׁפִּילָה הַנַּעֲרָה הָעֵינַיִם:
"מָה אַעֲשֶׂה וְאֵין לִי גְרָבִים!"

חֵישׁ קָל הָאֲדָמוּרִי חוֹלֵץ מִנְעָלָיו
נְעָלִים בְּלוֹיוֹת, יְשָׁנוֹת, זֹג גְרָבִים
הוּא מְסִיר מְרַגְלָיו - זֹג גְרָבִים עֲבוֹת.
וְלַנַּעֲרָה הַמְּסַתֵּעַת אוֹמֵר הוּא:
"קַחֲחִי!" - כֶּף, בְּאַמְצָעוֹ שֶׁל רַחוּב,
"אֵנִי לֹא חֵיב בְּגִדִּים, אֲכַל אֶת,
אֶל תִּשְׁפָּחִי, עֲכוּרֶךָ זֶהוּ צוֹ וְגַם חוֹבִי!"
עוֹד יָמִים כֶּד צַעַד הַרְבֵּי בְּנְעָלִים גְּרוּעוֹת,
בְּלִי גְרָבִים, יַחַף, עוֹד יָמִים כֶּד צַעַד הַרְבֵּי וְלִבּוֹ
בְּגִבְהִים מְרַחֵף. וְאֵי שֶׁם נַעֲרָה יְתוּמָה לָהּ הַלְכָה,
בְּגִדֶיהָ בְּלוּיִים, פְּנִיָּה חוֹרוֹת אֵד רַגְלֶיהָ
מִכִּסּוֹת כְּהֶלְכָה - בּוֹזֵג גְרָבִים עֲבוֹת!

מרן הגה"ק מצאז זי"ע
מתוך הספר הנפלא "עולמות של טוהר" ח"א עמוד 57

זִכְרֵנוּ עֲוֹנוֹת

"זִכְרֵנוּ..." מְכַרְזֵנוּ בַּבַּיט הַכְנָסוֹת...

רַבִּים מִן הַמַּתְפַּלְלִים נִשְׁאַרִים בְּבֵית הַכְנָסוֹת כְּדֵי לְהַזְכִּיר אֶת נִשְׁמוֹת הַיּוֹרִיחַם לִפְנֵי בּוֹרֵא עוֹלָם, לְמַעַן יַחֲסֵם וְיַרְחֵם עֲלֵיהֶן, לְתַת לָהֶן מְנוּחָה וְעֲלִית - נִשְׁמָה, לְהַנּוֹת מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה.

גַּם עֲזָרַת הַנְּשִׁים הַיְתֵה מְלֵאָה מִפֶּה אֶל פֶּה. עַל תְּפִלָּה זֶה אֵין מוֹתָרִים. הַדְּמָעוֹת זוֹלָגוֹת, הַצְּמִמָּרֶת אוֹחֶזֶת בְּכָל הַגּוּף. נִזְכָּרִים בְּהוֹרִים הָאֵהוּבִים מִכָּל...

בְּעוֹלָם הַנְּשִׁמוֹת דְּרָגוֹת רַבּוֹת לֵאמֹן מִסְפָּר. כָּל נִשְׁמָה זוֹכָה לְפִי מַעֲשִׂיהָ, וְכָל אֶחָד נִכּוֹה מִחֶפְזוֹ שֶׁל חֶבְרוֹ.

לְעֵתִים חֲסָרָה לְנִשְׁמָה זְכוֹת קִטְנָה אַחַת בְּלִבָּד כְּדֵי לְהַכְנִס לְהִכְלֵל גְּבוּהַ יוֹתֵר... וְאֵת צַעֲרָה וְיִסוּרִיָּה אֵין לְשַׁעַר. נִמְנַעַת מִמֶּנָּה הַנְּאֻתָה הַיְחִידָה. אֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ, מִלְּבַד צְאֻצְאִיָּה שְׁהוֹתִירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּמַעֲשִׂיהֶם וּבְמַצּוּוֹתֵיהֶם יְכוֹלִים הֵם לְבוֹא לְעֲזָרְתָהּ, לְתַת לָהּ עֲלוּי-נִשְׁמָה.

אֲדָּ פִתְאוּם מְהוּמָה... כְּרוֹז יוֹצֵא מִתַּחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד וּמְכַרְזֵנוּ עַל נִשְׁמוֹת רַבּוֹת לְהוֹצִיאֵן מִגֶּן-עֵדֶן וּלְהַשְׁלִיכֵן לְגִיהֵנוֹם. וּבָאִים מִלְּאֲכִי חֲבֵלָה... וְהַנְּשִׁמוֹת אֲצוֹת רָצָא וְשׁוֹב, אֱלוֹ לַחֲיֵי עוֹלָם וְאֵלָה לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם... הַיְתֵכֶן שֶׁבִשְׁעָה כְּזוֹ, בְּעַת רָצוֹן, יִשְׁלַכּוּ נִשְׁמוֹת הַיּוֹרִים רַבִּים בְּחֶרֶף וּבְזִיוֹן לְאֵשׁ הַגִּיהֵנוֹם!!

הוֹלֵךְ הָאֲדַמּוּ"ר הַקְּדוֹשׁ מֵהַרִּי"ד מִבְּעֵלֹז זִיעַ"א, כְּלוּ דְבוּק בְּמַחְשְׁבוֹת קִדְשׁ. לִימֵינוּ פּוֹסֵעַ הַגְּבָאִי הַמְּסוּר וְהַנְּאָמֵן. לְפִתַע חוֹלְפוֹת עַל פְּנֵיהֶם נְשִׁים אַחְדוֹת מִמְהָרוֹת לְבֵית הַכְנָסוֹת לומר "זִכְרֵנוּ".

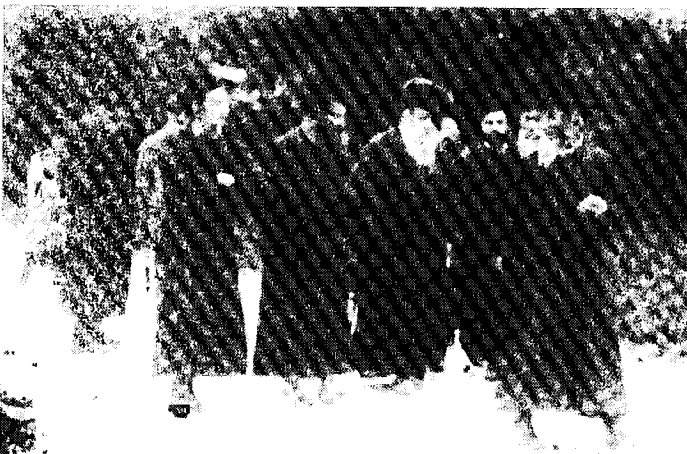
מִרְבַּ חֲפִזָּה אֵין הֵן מְבַחֲשִׁנוֹת בְּאֲדַמּוּ"ר, נְדַחְקוֹת לְפָנֵינוּ בְּשִׁבִיל הַצַּר הַמוֹלִיד לְבֵית הַכְנָסוֹת וְאֵין מִמַּתִּינּוֹת עַד שֶׁיַּעֲבֹר הוּא תְּחֵלָּה.

הָאֲדַמּוּ"ר עוֹצֵר בְּבִהְלָהּ, כָּל גּוֹפּוֹ רוֹעֵד, נְדָמָה שְׁעָנָן שָׁחַר שֶׁל טְמֵאָה וּמֵאוֹס חֲלוֹף עַל פְּנֵיו. הוּא עוֹצֵם עֵינָיו, מְרִים אֶת יָדָיו הַקְּדוֹשׁוֹת בְּצַעֲרָה, וְאוֹמֵר לְעַצְמוֹ: "אוֹי, וַי! גְּרָבִים שְׂקוּפוֹת אֲצֵל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל!! הַרִי שׁוֹק בְּאִשָּׁה עָרוּהָ!

הַרְבֵּי לֹא נִרְגַע, הוּא פּוֹנֵה לְשִׁמְשׁוֹ וְזוֹעֵק: "לֵךְ אָמַר לְנִשְׁמָה הַלְלוּ בְּזֶה הַלְשׁוֹן: אֲתָן חוֹשְׁבוֹת שְׁבֵאתָן לְהַזְכִּיר אֶת נִשְׁמוֹת הַיּוֹרִיכֵן לָגֶן עֵדֶן! אִם הֵיוּ לָכֵן עֵינֵינוּ לְרֵאוֹת וְאֲזַנֵּינוּ לְשִׁמְעַת הַיִּיתָן רוֹאוֹת כִּי צַד עִם צִאתְכֶן מִבְּתִיכֶן בְּחֶסֶר צְנִיעוּת, בְּגִרְבִּים שְׂקוּפוֹת, הוֹצִיאֵנוּ אֶת נִשְׁמוֹת הַיּוֹרִיכֵן מִגֶּן עֵדֶן וְהַשְׁלִיכּוּ אוֹתָן לְגִיהֵנוֹם...

הַיּוֹרִיכֵן הַמְּסַכְּנִים וְהַעֲשׂוֹקִים זוֹעֵקִים: אָנָּה! בְּנוֹתֵינוּ! הַשְּׂאֵרוֹ בְּבֵית, אֵינְנוּ צְרִיכִים אֶת הַ"זִּכְרֵנוּ" שְׁלָכֵן...

אֲשַׁרֵּי הַמְּקַיֵּם "בְּרָא מְזִכָּה אֲבָא", וְאוֹי לְמִי שֶׁבְּגָלְלוּ מִתְקִיִּם "בְּרָא מַחֲבִיב אֲבָא" - סִיִּם הָאֲדַמּוּ"ר אֶת דְּבָרָיו.

מִרְן מֵהַרִּי"ד מִבְּעֵלֹז זִיעַ בְּלוּי חֲסִידָיו מִתּוֹךְ "עוֹלְמוֹת שֶׁל טוֹהַר" ח"א עֲמוֹד 137

טוהר או מִית

והנה, גם השטן יופיע, וגם אליו תפנה השאלה מאת רבון העולמים.

וגם הוא, בעל כרחו, יענה "אמן"!

והיה, אם יעבירו לפני בית דין של מעלה, את כל מסכת הגבורה של עמנו, עתיר הגבורות: את מסירות הנפש, את המנות והענויים, העקרות והשחיתות מהגטאות, עם הגרבים והשרוולים ממזדונים, אותן בנות ישראל, שלא התפרסמו כגבורות ולוחמות, שאפלו לא ידעו שהן עושות "משהו" יוצא מגדר הרגיל. מי יוכל דעה להביע,

איזו כף מהן תכריע??? (הסיפור מורסם ב"המודיע" לפני כחמשים שנה, בעת המאבק נגד שרות לאומי)

גבריים ממזדונים לבנות הגטו העניות והדלות מתוך הספר הנפלא "עולמות של טוהר" ח"א עמוד 53

"היה זה לפני עשר שנים בלבד. חברותיהן של הנערות נמצאות כאן בארץ. הן אינן מספרות על-כן, כשם שיהודי לא יספר על רעהו שהוא מתפלל כל יום, שהוא אוכל, שהוא לומד, שכן אלה החיים של בת ישראל...

לחם לא היה בגטו, גם מים לא היו בנמצא, מדי יום נפחו נפשם עשרות אנשים ברעב ובצמא, אחרים מצאו את מותם בכל מיני מחלות קשות ל"ע שהלכו והתפשטו בגטו המרעב והמזנח.

על אף כל הצרות והיסורים, שהיו מנת חלקם של יושבי הגטו, הטרדי ביותר את מנוחתן של בנות ישראל הצנועות, המחסור בגרבים. כן: גרבים לא היו שם. גרבים פשוטות, השומרות על הצניעות והטהר.

אולם זאת עליכן לדעת, אפשר להמשיך את החיים אף ללא לחם ומים, בלי תרופות, וללא צרכים הכרחיים אחרים. אף בלי צניעות, אין חיים לבת ישראל! בלעדיה, טוב מותן מחייהן!

מה עשו, אפוא, אותן בנות, אחיותינו הטהורות? רעיון נפלא עלה במחן: הן קרעו את הבד, שעטף את המזדונים, ותפרו ממנו גרבים. וכן הוסיפו מאותן חתיכות אריג מלערות, גם לארבעם של השרוולים.

כך פשהן שומרות על צניעותן, התהלכו להן הבנות העבריות בתוך מבול האימה והפחד, כשהמנת אורב להן בכל פנה. כך שמרו הצדקניות הללו על היקר להן מכל, על הצניעות.

וכשיבא היום שבו יבואו בני האלקים לפני ה', ישאל אותם בורא העולם:

- "הראיתם את בנותי בגטו?!"

- "אין כמותן בכל הארץ!" תהיה התשובה.

כָּל עֵפֶבֶה לְטוֹבָה

במוסד חרדי לבנות פלטות שואה התקבלה בשמחה ההודעה שארגון הסעד היהודי - הגוינט - שלח באגנה כמות נכפדה של גרבים פתוימה לבנות המוסד. הרב רנה נחזי מאר לבנות בשל החסר בגרבים בכלל.

משום מה עכבו הגרבים בבית המכס בתואנות שונות ומשנות עסקנים, נמרגים שפעלו לשחרר לפחות חלק מהמשלוח, העלו חרס בידם... וגל החשש שהם תזרזרנה ותמסרנה למוסד מקביל במגזר החלונני, ולא תגענה ליעדו.

לשבו הגאונים רבי שמואל גריינימאן ורבי מאיר קרליץ לפני הגאון בעל ה"חזון איש" ודנו באיזה דרך להעביר את רע הגזרה.

לפתע שאל מרן בעל "חזון איש": "על אלו גרבים אנו מדרברים? האם על השקופות? טוב מאוד שעכבו בבית המכס. מי יודע אלו מכשולים גדולים ותמורים היו יוצאים מהן? מוטב שהיתומות תלבשנה גרבים ישנות ובלויות, אבל אסומות, ולא גרבים המחטאות את הרבים..."

[סופר על ידי הגרייב שליטיא, מבאי ביתו של החזו"א]

מרן החזון איש ז"ע

פָּרֶק "בְּעֵצְמוֹ"

כאשר הראו להגרש"ז אווערפאך ז"ל סוגי גרבים הנמכרות לנשים וראות, פרק "בעצמו" כל פרט, ותחלה הלביש על קו גרב והתבונן אם יש בעבי פרי להסתיר את מחוגי השעוו, אך הרב לא הסתפק בכך, הוא טען שהרגל עבה יותר והגרב נמתחת עליה יותר מאשר על היד ולפיכך שקיפותה גדולה, הרב לא התעצל, חלץ את געלו ולבש על רגלו את הגרב, כך פרק לאחר מתיחה הגונה, ופסק:

אם משהו מצבע הרגל או שערות נשקפים מבעד הגרב,

**גָּרֵב כְּזֶה
אֵינוֹ
נֶחְשָׁב
כְּסוּי.**

מרן הגרש"ז ז"ע

הערה: לכד ממה שהגרבים השקופות מכשילות את הרבים ברחוב, הן מכשילות גם בבית, שכן אפלו לבני ביתם אסור לומר דבר שבקדישה כנגד "ערוה בעששית".

"כתר מלכות" ארגון כנסים, חוגי בית וכו', המעוניין לעזור, לפעול בנושא הצניעות יפנה טל. 02-6561401